

[Iver Poulsen.]
fonds, der skal dannes, og vi er imod, at en tvangsopsparing går imod den private opsparing, og at erhvervslivet skal finansieres igennem disse fonds, men selve pensions-tanken er vi stærke og varme tilhængere af.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Den såkaldte VR-plan, som er fremlagt af venstre og det radikale venstre, har under denne debat spillet en vis rolle. Jeg komplementerede dem i går, og jeg mener det oprigtigt. Det er bemærkelsesværdigt, at de to partier har kunnet blive enige om en erklæring, men på den anden side må jeg sige, at der ligger ikke mere i denne erklæring, end at det kan berettige, at samtalerne fortsættes.

Vedrørende spørgsmålet om udgiftspolitik er det naturligvis rigtigt, at det er vigtigt, at man har flerårige budgetter, og at man samordner arbejdskraft og materialesituation med den økonomiske situation. Men der er jo mange flere og meget mere væsentlige spørgsmål i udgiftspolitikken. Hvor meget vil man lade de offentlige budgetter stige på visse punkter eller samlet, eller hvor vil man holde igen? Hvordan vil man prioritere de offentlige udgifter?

Jeg vil gerne give et lille råd: lad f. eks. uddannelse og forskning have førsteprioritet, ikke blot den højeste prioritet, men altså førsteprioritet. Lad trafiknet, hospitaler og plejehjem til ældre have anden prioritet. Jeg håber, at man vil fortsætte drøftelserne og prøve at prioritere og danne sig et overblik, ikke blot over selve planlægningsprocessen, men også over det samlede udgiftsbudget for fremtiden.

Dernæst indkomspolitikken. Jeg sagde i går, at den mangler kød og blod, som den er udformet. Man kan ikke forestille sig, at en udtalelse fra en mindretalsregering kan have vægt, og det er jo det, man lægger op til. Hvordan ville f. eks. en socialdemokratisk mindretalsregering virke på Arbejdsgiverforeningen eller Industrirådet? Ikke med virkelig vægt, hvis ikke der står et folketingsflertal bagved. Hvis det ærede medlem hr. Poul Sørensen blev statsminister, hvordan ville en henstilling eller en erklæring fra hans side virke på LO, på fagforeningerne? Derfor må vi derhen,

at en udtalelse om indkomspolitikken må diskuteres i folketinget, således at de, der skal rette sig efter de indkomstpolitiske rammer, ved, at der står et folketingsflertal bag, og at det derfor har virkelig vægt.

Jeg vil endelig pege på forskellige områder, man kunne tage op til drøftelse: den kreditstramning, som plager alle, og jordlovgivningen, som jeg — ikke mindst efter det ærede medlem hr. Baunsgaards bemærkninger — vil anse for at være et væsentligt punkt.

(Kort bemærkning).

Erik Kragh: Må jeg ikke sige til det ærede medlem hr. Baunsgaard, at hele denne diskussion om MLF er jo nok lidt post festum i betragtning af, at den nok er lagt på hylden. Jeg vil også gerne sige, at jeg har nu aldrig nærret nogen særlig begejstring derfor. Jeg vil gerne give den rent faktiske oplysning, at oprettelsen af en MLF overhovedet ikke vil forrykke magtbalancen, for magtbalancen på kernevåbenområdet er i dag så afgjort i USAs favør, og en MLF-styrke ville kun repræsentere 5 pct. af de amerikanske strategiske kernevåben; og den ville derfor være uden egentlig militær betydning og må alene ses som et politisk instrument.

Jeg sagde til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at det ærede medlem, jeg tror jeg brugte udtrykket: anbefalede de kommunistiske stormagters udenrigspolitik. Ifølge det nylig udkomne fortryk talte det ærede medlem i går om amerikanernes krig i Vietnam og om, at den danske regering skulle give udtryk for, at man anser USAs krig mod Vietnam for en trussel mod verdensfreden, og at man skal opgive den diplomatiske repræsentation i Saigon. Hvis det ikke er, om jeg så må sige, at gå den kommunistiske stormagts ærinde, så ved jeg ikke, hvad det er. Jeg vil bede det ærede medlem studere sit eget blad og sammenligne det med Land og Folk. Jeg har i hvert fald vanskeligt ved at se, at der på det udenrigspolitiske område er nogen forskel på det, der står i socialistisk folkepartis blad og Land og Folk.

(Kort bemærkning).

Baunsgaard: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Niels Westerby, at jeg